

ע:

עין משפט
ני מצוה

טומאה טעמא דתנא קמא. וא"ת ומאי קבעי והא טומאה בלועה היא ולא טעמא וי"ל דמסוס דר' עקיבא מטמא לקמן דף עב. עובר במעי אשה אלטריך ליה הכא גבי בהמה ק"ו כדפירש קבועים דאפי' ר' עקיבא מודה הכא מוכל הולך על כפיו דבמקום אפילו קלוט במעי קלוטה או לאו והשפא דאיכא ק"ו מוקי לה תנא קמא לדרשא אחרימי: **קלוטו** במעי פרה י"טבא. הוה מלי לגשני להכי אהני ק"ו דרב חסדא אלף דעדיפא משני: **קלוטו** במעי קלוטה. וא"ת ומאי פריך אן הכי נמי דלגינה דר' יוסי הגלילי קיימינן דדרש אהני דפרק ד' וס' ז"ב"ק מה: גבי ובעל השור נקי דדרש נקי ממנו ולרום ומשמע דמוקי את להגת ערו יוא"ס כן סנר כרני שמעון דאמר קלוט כשיא לאור העולם דנפקא מתא הגמל כפ"ק לכירות (דף ע"א) וי"ל דענינא ליה גבינו מילתא דר' יוסי דהנא אפילו למאן דשרי קלוט א"נ הכא איירי בראש ורובו דומים לאמו דאפי' ר"ש מודה בההיא דשרי כדמוכח התם: סודיה במאה כפ"ה בכהמה טמאה אהריבעה. דכל חד משמע

בא מ"י פ"ב מלכות ע"ר אפי' טמאה הכ"ב: כ"ח ב מ"י פ"ה שם הלכה כ'.

שימה מקובצת
(6) בהמה שבת עברה. ג"כ ע"י רש"י והתם בכורות כ"ב ע"א ד"ה ע"ד.

רבינו גינסי

הושיט הרועה את ידו. כבית החום: ונגע בו. במעי אמו. אם הועילה לו אמו להחירו באכילה. כשחייט אבו לא תועיל לו מחיים בטמאה בחיים אפי' שיעורו מה בחוך פשה שמה היא אנה טמאה מחיים כן לא יהא עובר בטהור כהה (משמא) אפי' שפחה: מהלכי כפים בחיה טמאה ק"ו. כלומר עובר טמא שהוא מהלכי כפים שאין פסות סדוקות בחיה טמאה ק"ו כלומר אף שהאם חיה טמאה ק"ו: אלא מעתה קלוט במעי פרה ליעמא. והיא דאמת מהלכי כפים בחיה טמאה ק"ו קלוט במעי פרה ליעמא כו': מהלכי ארבע במהלכי ארבע הוא. כלומר לא מצינו אמת חיב ובחיב כל הולך על חתן וכל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת על ארבע בעיניו שיחא עובר ואם שוין טמא שיעבור טמא כן חתא האם טמאה: והיא מהלכי ארבע במהלכי שמה. כלומר דאם פרסותיה סדוקות: אי לאו רבי יצחק הוה אמינא כוליה כו' כלומר הוה אמינא בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה כוליה (ולברין) הוה דאחא לטקן קי"ל רבי יצחק: למדנו נבלת בהמה טמאה (טורחא) שטמא כו'. כלומר מבי ימות סוף הבמה כדארינן לעיל: גם לי וכל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת אפי' הולכת חיה על ארבע טמא הוא לכל הנוגע בנבלתה וגי': מהלכי כפים בחיה הוא. כלומר צירא לן לטורחא שיעור טמא במעי טמאה אפי' שפחה בחיים וכד' יצחק:

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

מסורת הש"ס

בתני' הושיע הרועה את ידו. לתוך מעיה: **טבור**. טעמא דמרווייהו מפרש גמ': **גמ'** ק"ו. כלומר אפי' לר' עקיבא דאמר לקמן דף עב. טומאה בלועה גבון עובר במעי אשה טמאה הכא מודה מק"ו אם הועילה לו

בתני' א. בהמה שמת עוברה בתוך מעיה והושיט הרועה את ידו ונגע בו בין בבמה טמאה בין בבמה טהורה א"תהור ר' יוסי הגלילי אומר בטמאה טמא ובטהורה טהור: **גמ'** מאי טעמא דתנא קמא אומר רב חסדא קל וחומר אם הועילה אמו להחירו באכילה לא תועיל לו לטהוריה מודי נבלה אשבחן בהמה טהורה בהמה טמאה מנלן אומר קרא יוסי ימות מן הבהמה זו בהמה טמאה אשר היא לכם לאכלה זו בהמה טהורה איתקש בהמה טמאה לבהמה טהורה מה בהמה טהורה עוברה טהור אף בהמה טמאה עוברה טהור ור' יוסי הגלילי מאי טעמא אמר ר' יצחק דאמר קרא וכל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת וגו' מהלכי כפים בחיה טמאה ק"ו אלא מעתה קלוט במעי פרה ליעמא דמהלכי כפים בחיה הוא מהלכי כפים במהלכי ארבע והאי מהלכי ארבע במהלכי שמה הוא פרה במעי גמל לא טמאה דמהלכי שמה במהלכי ארבע הוא הולך וכל הולך לרבות פרה במעי גמל קלוט במעי קלוטה ליעמא דמהלכי ארבע במהלכי ארבע הוא להכי אהני ק"ו דרב חסדא מתקוף

לר' רב אהדבי בר אמי חזיר במעי חזירתא לא ליעמא דמהלכי שמה במהלכי שמה הוא א. אלא אומר רב נחמן בר יצחק מהכא גינסי כי הנגע כל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ובי נבלת בהמה טמאה ומאחר דנפקא ליה מדרב נחמן בר יצחק דרבי יצחק ל"ל אי לאו דר' יצחק הוה אמינא כוליה כולברבי הוא דאתא קמ"ל תניא אמר ר' יונתן נמתי לו לכן עואי למדנו נבלת בהמה טהורה שטמאה ונבלת בהמה שטמאה נבלת חיה טמאה שטמאה נבלת חיה טהורה נמתי לו ובי נאמר וכל חיה והלא לא נאמר אלא בכל החיה למהלכי כפים בחיה הוא דאתא גם לי ומה ישמעאל אומר ברבר הוה נמתי לו יוסי ימות מן הבהמה זו בהמה טמאה אשר היא לכם לאכלה זו בהמה טהורה וכל הולך על כפיו בכל החיה טמאה כוליה חיה טהורה כוליה חיה טמאה בכלל בהמה טמאה

תורה אור השלם

1. ובי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הקירב ויקרא יא כו' 2. וכל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת על ארבע טמאה הם לכם כל הנגע בנבלתה יטמא עד הקירב ויקרא יא כו' 3. או נפש אשר הנגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם מטענו הווא טמא ואנשי ויקרא ה ב

גליון הש"ס

תוס' ד"ה קלוט וכו' הניחא איה ליעיב. בעין זה כתבו חופי בשני דף ג' ע"ב ד"ה א"ה:

הנהגות הב"ח

(6) ט"ו ד"ה ג' ע"ב נמתי אחרי. ג"כ ע"ב מסובס' דף מה ע"ב נמתי:

הנהגות מהר"ב

א. גבי אלף אמר רב נחמן בר יצחק חסדא כפ' אשכח חננ' נב' דבר טמא וכו' כ"ל ויהא ג' ויקרא ה' א' ואלף מפרש נטעם על מל' ע"ב: